

Resolució 343/2020, de 9 de juliol¹

Número d'expedient de la reclamació: 145/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona i Institut Barcelona Esports

Informació reclamada: Dades estadístiques sobre persones acollides a una quota especial i sobre persones amb discapacitat.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: En la mesura que el sol·licitat és informació pública, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG qualsevol persona té dret d'accedir-hi, tret que concorrin límits legals al dret d'accés que comportin o justifiquin la seva denegació. No és probable que es presenti cap límit en la informació sol·licitada indicada, ja que es tracta o bé d'informació de caràcter estadístic, o bé d'un estudi fet públic pel mateix Ajuntament. En tot cas, ni l'Administració municipal, ni l'IBE no han invocat cap límit.

Paraules clau: Ajuntament. Organismes públics municipals. Persones amb discapacitat. Esport. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 19 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 145/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Barcelona Esports (IBE), en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de gener de 2020 la persona reclamant es refereix a una resposta municipal de 20 de setembre de 2019 i demana a l'Ajuntament de Barcelona informació actualitzada sobre les següents qüestions: 1. Nombre de persones acollides a la quota de targeta rosa menors de 60 anys que són nous usuaris en cada CEM en el primer i segon semestre de 2019. 2. Nombre de persones que sent ja usuàries del CEM s'han canviat a la nova quota en el primer i el segon semestre. 3. Nombre total de persones amb discapacitat empadronades a la ciutat de Barcelona. 4. Còpia de

---

¹ El text original d'aquesta Resolució, redactada pel ponent, és la versió en llengua castellana

l'estudi Greuge Econòmic dels minusvàlids, Barcelona 2019. Demana de rebre la informació mitjançant correu postal.

3. La Reclamació adjunta còpia d'un escrit que indica que la sol·licitud anterior hauria estat derivada a l'Institut Municipal d'Esports (IME).
4. La Reclamació presentada el 17 de febrer de 2020 assenyala que la persona reclamant no hauria rebut resposta a l'anterior sol·licitud.
5. El 24 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 12 de març de 2020 la GAIP requereix la mateixa documentació assenyalada per l'antecedent anterior a l'IME.
7. Malgrat haver reiterat els requeriments anteriors d'informació, una vegada vençut àmpliament el termini indicat de 15 dies, inclòs el període de suspensió de terminis decretat per l'estat d'alarma, la GAIP continua sense rebre cap informació de l'Ajuntament i de l'IME.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els

termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 7 posa de manifest que l'Ajuntament i l'IME no aporten a aquest procediment la informació que els ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la

resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han d'enviar a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una falta de col·laboració de l'Administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si es té en compte que, com indica el fonament jurídic següent, no és previsible la concurrència de límits en la informació sol·licitada i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la falta d'enviament de la informació o la no-emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació, sense perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents.”

3. Dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada indicada pels tres primers apartats de la sol·licitud reproduïda per l'antecedent 2 (“1. Nombre de persones acollides a la quota de targeta rosa menors de 60 anys que són nous usuaris en cada CEM en el primer i segon semestre de 2019. 2. Nombre de persones que sent ja usuàries del CEM s'han canviat a la nova quota en el primer i el segon semestre. 3. Nombre total de persones amb discapacitat empadronades a la ciutat de Barcelona”) sens dubte és informació pública, ja que es refereix a usuaris d'un servei municipal; la demanada per l'apartat 4 de la sol·licitud (“copia de l'estudi Greuge Econòmic dels minusvàlids, Barcelona 2019”), també ho és previsiblement, ja que pel que sembla es tracta d'un estudi del mateix Ajuntament de Barcelona.

En la mesura que el sol·licitat és informació pública, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG qualsevol persona té dret d'accedir-hi, tret que es presentin límits legals al dret d'accés que comportin o justifiquin la seva denegació. No és probable que es presenti cap límit en la informació sol·licitada indicada, ja que es tracta o bé d'informació de caràcter estadístic, o bé d'un estudi fet públic pel mateix Ajuntament. En tot cas, ni l'Administració municipal, ni l'IBE no han invocat cap límit.

Per tant, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les

efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, podent adoptar les mesures que allà es preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta requereixi el seu compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, s'ha de qualificar d'infracció molt greu en relació amb el dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada d'acord amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació al web de la Comissió dels casos en els quals els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 9 de juliol de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 145/2020 i declarar el dret de la persona reclamant que l'Ajuntament de Barcelona o, en el seu cas, l'IME, li lliurin la informació sol·licitada indicada per l'antecedent 2.
2. Requerir l'Ajuntament de Barcelona i l'IME perquè lliurin la informació indicada en l'apartat anterior a la persona reclamant en el termini de quinze dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informin la GAIP.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.

4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 145/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.